

BEGATITË E ALLAHUT NUK NUMËROHEN

Shejhu: Ali Abdurrahman El-Hudhejfi

29/7/1424

Falenderimet i takojnë Allahut, Krijuesit të gjithçkaje, Bujarit i cili i ka përsosur begatitë e Tij ndaj krijesave. E flenderoj Zotin tim, tek Ai pendohem dhe Atij i kërkoj falje. Dëshmoj se Nuk ka të adhuruar tjetër përveç Allahut, Mbretit të drejtë dhe të mençur e dëshmoj se Pejgamberi ynë, Muhammedi është rob dhe i dërguar i Tij. O Allah, fale, mëshiroje dhe begatoje robin dhe të Dërguarin Tënd, Muhammedin, familjen dhe shokët e tij.

Frikësojuni Allahut në fshehtësi e shfaqurazi e dijeni se devotshmëria është gjëja më e mirë që mund të veproni e që mund të mblidhni për botën tjetër.

O ju muslimanë! Përkujtoni mirësitë që ju ka dhënë Allahu, të dukshme apo të fshehta qofshin ato, falenderojeni Atë për to që t'ju shtojë prej tyre dhe t'jua ruajë ato. Mirësitë e Allahut ndaj jush nuk mund të numërohen. Allahu i madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **“Edhe nëse përpiqeni t'i numëroni begatitë e All-llahut, nuk do të mund të arrini t'i përcaktoni (numëroni) ato. Me të vërtetë All-llahu shumë fal dhe mëshiron.”** (En-Nahl: 18) A munden njerëzit të numërojnë frymëmarrjen apo hapjet dhe mbylljet e syrit? Nuk do të munden. Begatitë janë më shumë sesa frymëmarrjet dhe lëvizjet e syrit të cilat nuk janë veçse disa prej begatave që Allahu i ka dhuruar krijesave të Tij.

O ju muslimanë! Allahu me bujarinë e Tij ju ka dhuruar në këtë vend (vendin e dy Haremeve) mirësi të shumta e begati të cilat jo vetëm që nuk mundeni t'i numëroni por dhe nuk mundeni t'i falenderoni. Ai na ka veçuar me mirësi që nuk i janë dhënë askujt tjetër prandaj duhet që të kujdesemi, t'i vlerësojmë dhe të falenderojmë Allahun për to shfaqurazi dhe fshehtëazi. Prej këtyre mirësive është se Ai na ka shpëtuar prej partive që therren mes njëra-tjetrës si dhe prej rrymave dhe mendimeve të dëmshme, ndikimi i keq i së cilave është i dukshëm në ato vende ku janë shfaqur. Në vendin tonë nuk ka vend për ato parti sepse feja e banorëve të kësaj mbretërie është Islami madhështor. i cili i ka ndaluar grupacionet dhe pasimin e epsheve. Allahu i Madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **“Dhe kapuni që të gjithë pas litarit (fesë dhe Kur'anit) të All-llahut, e mos u përçani! Përkujtojeni mirësinë e All-llahut ndaj jush, kur ju (para se ta pranoni fenë islame) ishit të armiqësuar, e Ai bashkoi zemrat tuaja dhe ashtu me mirësinë e Tij arritët të bëheshit vëllezër.”** (Ali Imran: 103) dhe ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **“Vërtet ata që e përçanë fenë e tyre dhe u ndanë në grupe, ti (Muhammed) nuk ke kurrfarë përgjegjësie për ta.”** (El-En'am: 159) Islami është e vërteta dhe e vërteta bashkon dhe nuk përçan, mban drejtësi e nuk bën zullum, rregullon e nuk prish, mëshiron e nuk tregohet e ashpër. Muslimani përkrah të vërtetën dhe ata që e zbatojnë atë, ai përpiket me çdo mënyrë të mbrojtjes tokën mbi të cilën zbatohet e vërteta. Dihet qartë se qëllimi kryesor i muslimanit është mbrojtja e Islamit, ai e ka

për detyrë që të zgjedhë përgjegjës për zbatimin e Sheriatit dhe për të mbrojtur të drejtat e fesë. Nëse dihet se kjo është diçka e qartë tek muslimanët atëherë nuk ka vend për partitë e ndryshme tek ne sepse secila prej tyre ndjek qejfet e saj dhe një gjë e tillë e dobëson umetin dhe i heq vëmendjen prijësit nga çështjet e rëndësishme të popullit. Gjendja më e mirë për njerëzit është atëherë kur feja është e fortë në zemrat e popullit dhe kur prijësi i tyre është i fortë në zbatimin e ligjeve. Edhe nëse feja në zemrat e disa njerëzve është e dobët por prijësi i tyre është i fortë përsëri punët ecin mirë e shkatërrimtarët janë të pafuqishëm. Falenderimet i takojnë Allahut që prijësi i këtij vendi dhe zëvendësit e tij janë të fuqishëm. Për këtë gjithashtu ka ndihmuar edhe ndihma e përbashkët mes drejtuesve dhe njerëzve të thjeshtë duke zbatuar kështu udhëzimet e fesë islame e cila urdhëron për bashkim rreth së vërtetës dhe largimin nga përçarja. Ne jeni në ndjekje të besimit të muhaxhirëve, ensarëve dhe atyre që i pasuan në rrugën e drejtë. Allahu i Madhëruar për ta ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **“Dhe ata që besuan, emigruan dhe luftuan për rrugën e All-llahut, dhe ata që strehuan dhe ndimuan, janë besimtarë të vërtetë. Atyre u takon falje (e mëkateve) dhe furnizim i nderuar.”** (El-Enfal: 74)

Falenderojmë Allahun e Madhëruar i cili na bëri muslimanë, Islami është mirësia më e madhe të cilën Allahu ia jep robërve. Allahu i madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **“Sot përsosa për ju fenë tuaj, plotësova ndaj jush begatinë Time dhe zgjodha për ju Islamin fe.”** (El-Maide: 3)

Muslimani edhe pse është i udhëzuar në rrugën e drejtë megjithatë ai tregon frikërespekt dhe thjeshtësi ndaj Zotit të tij, nuk i nënçmon robërit e Allahut dhe nuk i tejkalon kufijtë e Tij. Islami i ka ndaluar atij padrejtësinë dhe armiqësinë qoftë edhe me jomuslimanët. Feja e tij e urdhëron atë për drejtësi, bamirësi, mëshirë dhe vepra të mira me njerëzit. Prej mirësisë që mund t'i bëhet njeriut është ta ftosh atë në rrugën e Allahut me mençuri, këshillim të mirë dhe me rrugën e lejuar me të cilën ndihmohet e vërteta dhe shkatërrohet e kota. Allahu i Madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **“Ti (Muhammed) thirr për në rrugën e Zotit tënd me urtësi e këshillë të mirë dhe debato me ta (kundërshtarët) me atë mënyrë që është më e mira. Zoti yt është Ai që e njeh më së miri atë që është larguar nga rruga e Tij dhe Ai njeh më së miri të udhëzuarit.”** (En-Nahl: 125)

Islami është më i shtrenjtë për muslimanin sesa vetja, familja, pasuria dhe fëmijët e tij. Ndodh që të humbasi pasurinë, pozitën, të përballet me vështirësi por ai është i lumtur nëse ka shpëtuar feja e tij. Mus'ab ibn Umejri (Allahu qoftë i kënaqur prej tij!) ishte i shpërnguluri i parë për në Medine. Atë e dërgoi Muhammedi sal-lallahu alejhi ue sel-lem për të thirrur në Islam e për t'u mësuar të tjerëve Kur'anin. Kishte qenë një djalosh, i pasur e me gjithë të mirat por kur pranoi Islamin nëna e tij e privoi nga pasuria. Kur Muhammedi alejhis-salam e pa me ngjyrë të ndryshuar dhe me rroba të grisura i lotuan sytë e i erdhi keq për vuajtjet që ai kishte kaluar por ai ishte i pasur me besimin e tij. Ra dëshmor në luftën e Uhudit.

Prej mirësive të këtij vendi është Shtëpia e Allahut (Ka'bja). Ajo është kibla e muslimanëve dhe prehja e zemrave të tyre. Allahu e bëri atë shkak të sistemimit të dobive të njerëzve. Allahu i madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **“All-llahu e bëri Ka'ben, shtëpinë e shenjtë, në shërbim për njerëzit ...”** (El-Maide: 97) Komentuesit e Kur'anit kanë thënë: Shtëpia e shenjtë është është qendra e jetës

dhe fesë së tyre. Aty ata rregullojnë fenë dhe dynjanë e tyre. Në të sigurohet i frikësuari, ndihmohet i pamunduri, fiton tregtari dhe adhuron adhuresi.

Prej mirësive të këtij vendi është xhamia e të Dërguarit të Allahut, faltorja e fundit e profetëve. Allahu i Madhëruar, namazin në të e ka bërë më të mirë se njëmijë namaze në ndonjë xhami tjetër përveç asaj në Meke. Në tokën e Medines së këndshme është banesa e të Dërguarit të Allahut e asnjë varr profeti tjetër përveç tij nuk njihet.

Prej mirësive të këtij vendi janë gjykatat e Sheriatit të cilat gjykojnë sipas Sheriatit në çështjet e pasurisë, gjakut, ndëshkimit, mosmarrveshjeve e gjithçkaje tjetër. Para tyre është i barabartë mbreti dhe ai që është poshtë tij.

Prej mirësive që Allahu i ka dhënë këtij vendi është qetësia dhe siguria e qëndrueshme në të cilën njerëzit kanë të sigurt jetën, pasurinë, përfitimet vetiake dhe fetare. Për këtë gjë ky vend merret si shembull i mirë në gjithë botën dhe ia ka kaluar çdo vendi tjetër. Ndërsa terrorizmi dhe shkatërrimet që kanë ndodhur kohët e fundit e kanë origjinën në mendime të dëmshme, të ardhura (nga të tjerët) që janë përballuar nga drejtuesit e këtij vendi dhe dijetarët me guxim dhe janë bllokuar e ndaluar. Këto mendime tekfiri janë munduar të luftojnë programet tona mësimore që kur janë vendosur. Programet tona mësimore kanë nxjerrë kuadro të cilët i shërbejnë fesë dhe vendit të tyre, që i duan të mirën njerëzimit por çdo rregull ka edhe përjashtime dhe secili i merr gjynahet përsipër e askush nuk jep llogari për të tjerët. Siguria e këtij vendi nuk ka për t'u ndikuar nga shkatërrimet e këtij grupi të shtrembër, ajo nuk është veçse një flluskë që shpejt do të çahet.

Prej mirësive të këtij vendi është edhe qëndrueshmëria politike pas së cilës gjithçka bëhet e qëndrueshme, lulëzon jeta, zhvillohet ndërtimi dhe kultura, pasuritë shfrytëzohen në dobi të njerëzve, nderohet feja dhe shuhen fitnet.

Prej mirësive është sigurimi i të drejtave të njeriut nën hijen e Sheriatit islam. Armiqhtë e këtij vendi flasin se tek ne ka shkelje të të drejtave të gruas, ata janë kundër zbatimit të dënimeve sipas Sheriatit duke pretenduar se ato janë në kundërshtim të të drejtave të njeriut. Sa fjalë dhe qëllimi i keq që është.

Gruaja në këtë vend, qoftë ajo nënë, vajzë, motër, hallë, teze, vajzë vëllai, vajzë motre ose bashkëshorte gjithmonë e gjen të drejtat e saj prej të afërmeve, ia plotësojnë ato si detyrë islame, me bindje dhe kënaqësi. Edhe bashkëshorti plotëson nevojat e gruas që ajo të mos ketë nevojë për asnjë tjetër. Në këtë vend gruaja gjen të gjitha të drejtat e shtetasit, jeta e saj është e nderuar dhe gjen punë të ndryshme që nuk janë në kundërshtim me rregullat e fesë dhe moralit. Punën e madhe që bën gruaja në shtëpi dhe shoqëri për edukimin e brezave nuk mund ta bëjë as shërbëtori e as ndonjë tjetër. Gjendja e gruas në vendin tonë është shumë më e mirë sesa në vendet e tjera. Ndërsa me atë që thuhet se të drejtat e saj humbasin në këtë vend, armiqhtë e këtij vendi nuk kanë për qëllim veçse që ajo të dalë jashtë vlerave të fesë dhe moralit të saj islam si dhe të jetë një plaçkë me çmim të lirë. Por gruaja në shoqërinë tonë sa më e madhe të jetë mosha e saj e sa më i dobët të jetë trupi i saj, aq më shumë respektohet dhe mëshirohet. Ndërsa tek ata të cilët thërresin për të drejtat e gruas a nuk i është marrë asaj nderi? A nuk është ajo që më shumë jep prej nderit të saj sesa merr? A nuk e zbojnë prej shtëpisë pasi mbush moshën e martesës duke e hedhur në jetën e vështirë mes ujqërve të njerëzimit e kështu ajo mbështetet tek ujqërit për të zëvendësuar atë që humbi prej afrimitetit njerëzor, ndërsa kur nuk ka

më mundësi që të japi asgjë e çojnë nëpër azile ku ajo ekziston, por është e humbur, është e gjallë, por si e vdekur. A mos vallë këto janë të drejtat e gruas? Ai që e ka shtëpinë prej xhami nuk duhet t'i qëllojë të tjerët me gurrë.

Ndërsa ndëshkimet që jepen në këtë mbretëri siç është prerja e dorës së vjedhësit, nuk ndodhin veçse sipas urdhërave të Allahut. Ai ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **"Vjedhësit dhe vjedhëses prejani duart, si shpagim i veprës që kanë bërë, (kjo masë është) dënim nga All-llahu. All-llahu është krenar, i mençur."** (El-Maide: 38) Këto ligje i ka caktuar Zoti i botëve, më mëshiruesi i mëshiruesve. Në hadithin e Pejgamberit sal-lallahu alejhi ue sel-lem thuhet: **"Zbatimi i një ndëshkimi nga ato që ka caktuar Allahu është më mirë për ta sesa të bjerë shi dyzet mëngjese."** Ndërsa ata që qajnë për kriminelët shkatërrues përse nuk hidhërohen për të pafajshmit të cilëve u është derdhur gjaku ose u është marrë pasuria? Ndëshkimi i një fajtori mbron miliona njerëz nga loja e kriminelëve me ta. Gjykimi me ligjin e Allahut është rregullatori i gjithçkaje në tokë e nuk është shkelje e të drejtave të njeriut. Allahu i Madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **"(Ta zbritëm) Që ti të gjykos me atë që të zbriti All-llahu, e mos ndiq dëshirat e tyre dhe ruaju rrezikut të tyre që mos të të shmangin nga një pjesë e asaj që ta zbriti All-llahu. Nëse ata refuzojnë (gjykimin tënd), dije se All-llahu ka për qëllim t'i ndëshkojë për disa mëkate të tyre. Me të vërtetë shumë prej njerëzve janë të prishur. A po kërkojnë gjykimin e kohës së injorancës. E kush mund të jetë gjykim më i mirë sesa ai i Allahut për popullin që bindshëm besojnë!"** (El-Maide: 49-50)

O ju njerëz! Begatitë e Allahut ndaj nesh janë të shumta dhe madhështore e kërkojnë falenderimin e Allahut. Falenderimi i Allahut bëhet me devotshmëri dhe pasim të fesë së Tij. Allahu i Madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **"Dhe (pëkujtoni) kur Zoti juaj njoftoi bindshëm: Nëse falënderoni, do t'ua shtoj (të mirat) ..." (Ibrahim: 7)**

Falenderimi i Allahut për këto begati bëhet duke qenë sot më mirë se dje dhe nesër më mirë se sot sepse Allahu na urdhëroi për devotshmëri në suren e parë të Kur'anit, urdhëroi për devotshmëri në ajetin e fundit që zbriti dhe në shumë ajete mes tyre urdhëroi për devotshmëri që muslimani të jetë i devotshëm në çdo rast dhe gjithmonë devotshmëria e tij të jetë në ngritje e kështu të fitojë mirësinë e kësaj bote dhe të botës tjetër. Allahu i Madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **"... e përfundimi i këndshëm i takon të devotshmëve."** (El-Kasas: 83)

Feja jonë na detyron që të jemi si një dorë e vetme dhe një rresht i bashkuar me prijësat tanë përballë kërcënimeve që synojnë Islamin, mësimet e tij dhe shoqërinë tonë. Jo vetëm kaq por ky vend ka të drejtat e tij ndaj çdo muslimani kudo në botë. Allahu i madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **"Ndihmohuni për të mira dhe në të mbara, e mos u ndihmoni në mëkate e armiqësi dhe frikësojuni Allahut. Me të vërtetë All-llahu është ndëshkues i fortë."** (El-Maide: 2) dhe **"E mos u bëni si ata që u ndanë dhe u përçanë pasi u patën zbritur argumentet. Për ta do të ketë një ndëshkim madhështor."** (Ali Imran: 105)

Tregohuni të devotshëm ndaj Zotit tuaj dhe frikësojuni **"... ditës kur do të ktheheni te All-llahu, dhe secilit i plotësohet ajo që ka fituar, dhe atyre nuk u bëhet padrejtësi."** (El-Bekare: 281)

O robërit e Allahut! Robi sado adhurime të bëjë e të largohet nga haramet, nuk mundet që të falenderojë begatitë e Allahut ndaj tij. Por i mjafton atij që të njohi

begatitë e Allahut ndaj tij, të ndiejë se nuk ka falenderuar si duhet dhe të përpiqet sipas mundësisë të adhurojë Zotin e tij me sinqeritet duke pasuar Sunnetin. Falenderimi mund të bëhet edhe duke folur për begatitë. Allahu i Madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **"E për të mirat që të dha Zoti yt, trego (udhëzo njerëz)!"** (Ed-Duha: 11) Falenderimi bëhet edhe duke e dashur atë që të ka begatuar. Bëhet me punë dhe vepra pra duke shtuar adhurimet dhe duke i shpenzuar begatitë për kënaqësinë e Allahut. Allahu i Madhëruar ka thënë: (ky është komentimi i ajetit) **"Veproni duke falenderuar, o familje e Daudit, e pak nga robërit e Mi janë falenderues."** (Sebe: 13) Muhammedi sal-lallahu alejhi ue sellem kur Aishja (Allahu qoftë i kënaqur prej saj!) i tha: O i Dërguar i Allahut, falesh natën aq sa të enjten këmbët edhe pse Allahu të ka falur gjynahet që ke bërë e që do të bësh. Ai u përgjigj: **"O Aishe, a mos të jem rob falenderues?"**

O robërit e Allahut! Kërkojini llogari veteve tuaja para se të bëheni banorë të varrezave dhe bindjuni Allahut aq sa të mundeni të shpëtoni prej një ndëshkimi të dhembshëm. **"Çështja e Kijametit është (në shpejtësi) vetëm sa të hedhësh një shikim, ose edhe më afër."** (En-Nahl: 77)

www.alharamainonline.org